Enderrock | Joaquim Vilarnau | Actualitzat el 14/12/2021 a les 13:30

Novembre Elèctric: «La música és un motor de vida increïble que m'ajuda a ser feliç»

Estrenem el clip d'«Ewa» avançament del nou disc del grup valencià, i en parlem amb ells

Novembre Elèctric

La banda valenciana **Novembre Elèctric** ha enregistrat *Memento* (Primavera d'Hivern, 2022), el seu tercer disc d'estudi. Malgrat que ara per ara, i fins gener, només el poden escoltar íntegrament els mecenes que han col·laborat econòmicament amb el disc -encara es pot participar en la campanya-, la banda ja n'ha descobert un mini EP de quatre cançons: *Ewa*. Aquest treball d'avançament pren el nom d'una de les cançons, "Ewa", de la qual avui estrenem el clip, enregistrat per Carles Mas. "Ewa", explica l'ànima del grup, el cantant i compositor d'Algemesí, Yeray Calvo, "parla d'un despertar metafòric, usant com a exemple el síndrome de resignació que patixen els xiquets refugiats, que entren en una espècie de coma pels traumes psicològics patits en el passat derivats de la guerra. La cançó reivindica un despertar -un poc més costumista- com el que va experimentar Ewa un dia, una jove que va patir este trànguol i que va ser fotografiada en un retrat nominat als WorldPress Photo del 2020".

Video: https://www.youtube.com/watch?v=wFvgth9PZmI
Dius que vius la imminent publicació de 'Memento' amb ?efervescència i il·lusió'. Has tingut aquesta mateixa sensació amb altres discos?
La il·lusió és una sensació orgànica que evoluciona. Supose que és una il·lusió diferent perquè al

principi tot és nou i sorprenent. Conforme vas aprenent i tenint experiència, tot és més assossegat. La música és un món que s'alimenta de la il·lusió, però és un món molt dur on sovint les expectatives no es compleixen. Com a filosofia de vida, em sembla més interessant intentar gestionar racionalment les il·lusions. Estic més tranquil que amb altres discos, il·lusionat, però som conscients del lloc que ocupem i de les dificultats.

'Memento' és clarament un disc de pop. Creus que cal posar-li algun adjectiu més?
Bàsicament és un disc de pop, tot i que també hi ha un major protagonisme de la part electrònica, digital i de sintetitzadors. El llenguatge i la filosofia són iguals, però hem volgut jugar amb el vestit de les cançons. És més, des del naixement de cada composició hi hem anat buscant nous colors. Per a nosaltres era important no repetir-nos, ni tan sols en aquelles fórmules ja executades en discos anteriors que sabem que serien ben rebudes. La principal novetat és la producció, els arranjaments i la recerca de noves tonalitats, però deixant clar que estem parlant d'un mateix registre.

Les lletres no són gaire optimistes.
No, aquest és un segell personal meu i de **Novembre Elèctric**. No faig cançons optimistes ni cançons festives, per bé que n'hi ha que intente que siguen un poc més lluminoses i desenfadades. Per exemple, en aquest disc hi ha "Alud", que inicialment parla de l'emoció que et pot produir una persona, però al final va de la gestió de la culpabilitat. No deixe de moure'm en eixos registres. Quan estic feliç gaudisc el moment, però si una cosa em remou per dins, en faig una cançó. Tot i això, el disc tampoc no és un pou sense fons.

En una cançó parles del teu propi funeral...
Sí, és la primera cançó irònica que he escrit. S'havia de dir "Como el camino raro", però al final ha quedat en "El funeral". Estic en un moment vital en què he pres decisions personals que em fan sentir en un camí estrany, poc transitat. Sé que l'estic cagant, però almenys soc fidel a mi mateix i visc les coses de veritat. Al marge que potser estic anant cap al meu propi funeral...

Video: https://www.youtube.com/watch?v=3D98Vazbx3M
En aquest treball, per primera vegada, hi ha la meitat de les cançons en castellà. Per què?
Perquè les lletres són un reflex de vivències personals i des de fa temps visc a mig camí entre Madrid i València. La meua realitat és en dos llengües. Tinc la necessitat de ser honest amb el que sent i amb el que visc. La llengua de les meues lletres ve molt marcada per la manera com he viscut l'experiència que ha motivat cada cançó. He escrit d'una manera natural, no gaire processada ni conscient. Les circumstàncies m'han portat a un terreny on anteriorment havia tingut prejudicis d'entrar.

Fa l'efecte que les cançons en valencià et serveixen per parlar de temes més íntims.
Crec que és una apreciació encertada i és un fil per estirar, fins i tot des del punt de vista de la psicoanàlisi. La veritat és que em sembla la línia més continuista del disc. En canvi, les cançons en castellà tal volta són una mica més fresquetes, sobretot quant als arranjaments i a la producció. Caldria estudiar si tot plegat ve donat per la composició o si també hi ha molta part de coincidència.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=Oz16WOZ_YV0
Sense deixar els grups, músics com Àlex Blat (Tardor) o Carles Caselles (Smoking Souls) han impulsat els seus propis projectes personals. No t'ha passat pel cap fer el mateix?
No tinc eixa necessitat perquè **Novembre Elèctric** és el meu espai de realització creativa i de llibertat. Som una banda però tenim els rols ben definits. De fet, els nostres principals patrimonis són l'honestedat i el factor humà. La banda no em limita sinó que em permet fer tot el que vull.

Fa set anys del vostre debut i heu gravat tres discos i mig, si comptem l'EP en directe. Això vol dir un disc nou cada dos anys.

No és premeditat, però supose que és el període estàndard. Podem dir que el ritme és d'un any de treball de disc i un altre per defensar-lo als concerts. És una mesura que s'ajusta al nostre *plàning*. També és important deixar un temps de repòs per a tindre coses per a contar. Per a nosaltres és molt important el contingut de les cançons i per això cal que ens passen històries, que al final són les que alimentaran les futures cançons.

Novembre Elèctric Foto: Ainhoa Muñoz (Rebelarte)

Quin balanç feu dels set anys de vida?
Ja comencen a ser uns quants anys... És un balanç superpositiu. Ens situem en un punt intermedi entre una banda de pop-rock i un projecte personal meu. El primer disc, que ja vaig signar com a **Novembre Elèctric**, el vaig gravar en solitari. Vaig convertir en cançons una sèrie d'emocions que havia viscut. Després s'hi van sumar més músics però l'essència ha estat la mateixa. Per a mi, la música és un motor de vida increïble que m'ajuda a equilibrar-me i a tindre un espai de realització personal. La música m'ajuda a ser feliç. Mire enrere i em sent orgullós del que hem fet fins ara.